BESLUT

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT

av den 28 augusti 2013

om det italienska utkastet till dekret om metoder för angivelse av ursprung för lagringsstabil mjölk, UHT-mjölk, mikrofiltrerad pastöriserad mjölk och högtemperaturpastöriserad mjölk

[delgivet med nr C(2013) 5517]

(Endast den italienska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2013/444/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel [1], särskilt artikel 19, och

av följande skäl:

(1) I enlighet med förfarandet i artikel 19 andra stycket i direktiv 2000/13/EG anmälde de italienska myndigheterna till kommissionen den 9 november 2012 ett utkast till dekret om bl.a. obligatoriska märkningskrav för lagringsstabil mjölk, UHT-mjölk, mikrofiltrerad pastöriserad mjölk och högtemperaturpastöriserad mjölk.

(2) Enligt artikel 2.1 i det anmälda dekretet ska det i märkningen av steriliserad lagringsstabil mjölk, UHT-mjölk, mikrofiltrerad pastöriserad mjölk och högtemperaturpastöriserad mjölk anges ursprungsland för det jordbruksföretag som den behandlade mjölken kommer från, eller ”EU” eller ”tredjeländer”, om mjölken har sin härkomst i en eller flera av Europeiska unionens medlemsstater eller i tredjeländer.

(3) Genom direktiv 2000/13/EG harmoniseras bestämmelserna för märkning av livsmedel, genom att det dels föreskrivs en harmonisering av vissa nationella bestämmelser, dels införs regler för nationella bestämmelser som inte harmoniserats. Harmoniseringens räckvidd framgår av artikel 3.1 i det direktivet, där det upprättas en förteckning över vilka obligatoriska uppgifter som märkningen ska omfatta om något annat inte följer av artiklarna 4–17.

(4) Enligt artikel 3.1.8 i direktiv 2000/13/EG får uppgifter om ursprungsorten eller härkomsten anges ”i fall då underlåtenhet att lämna sådana uppgifter kan vilseleda konsumenten i fråga om livsmedlets rätta ursprung eller härkomst”.

(5) I artikel 4.2 i direktiv 2000/13/EG ges en möjlighet att för bestämda livsmedel föreskriva andra obligatoriska uppgifter än de som räknas upp i artikel 3.1 i det direktivet, antingen genom unionsbestämmelser eller, om sådana inte finns, genom nationella bestämmelser.

(6) Enligt artikel 18.2 i direktiv 2000/13/EG får icke-harmoniserade nationella bestämmelser antas om de är motiverade på någon av de grunder som anges i artikeln, bl.a. skydd av människors hälsa och förebyggande av oredlighet, förutsatt att de inte är av sådan natur att de kan hindra tillämpningen av de definitioner och regler som fastställs genom direktiv 2000/13/EG. Om förslag till nationella märkningsbestämmelser har lagts fram i en medlemsstat måste de följaktligen granskas med avseende på förenligheten med ovannämnda krav och bestämmelserna i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

(7) De italienska myndigheterna anför att den anmälda åtgärden är nödvändig för att skydda konsumenternas intressen och för att bättre förebygga och bekämpa livsmedelsbedrägeri. Det görs gällande att mjölk som saluförs i Italien, i motsats till vad de italienska konsumenterna tror, inte enbart har inhemskt ursprung, varför uppgiften om ursprung i märkningen har blivit nödvändig för att undvika att konsumenterna vilseleds. Därför anser de italienska myndigheterna att bestämmelserna i artikel 2.1 är motiverade mot bakgrund av artikel 3.1.8 i direktiv 2000/13/EG.

(8) Genom artikel 3.1.8 i direktiv 2000/13/EG införs en lämplig mekanism för att motverka risken för att konsumenterna vilseleds i fall då vissa inslag kan antyda att ett visst livsmedel har annat ursprung eller annan härkomst än vad som faktiskt är fallet. Det är livsmedelsföretagarnas ansvar att se till att uppgifter om ursprung

[1] EGT L 109, 6.5.2000, s. 29.

eller härkomst förekommer i märkningen, om ett utelämnande skulle kunna skapa förvirring hos konsumenten. Det åligger de nationella tillsynsmyndigheterna att se till att denna skyldighet iakttas.

(9) Bestämmelserna i artikel 2.1 i det anmälda dekretet låter antyda att livsmedlen i fråga alltid presenteras på ett sådant sätt att de vilseleder de italienska konsumenterna om deras verkliga ursprung eller härkomst. I detta sammanhang konstaterar kommissionen att det anmälda dekretet inte är tillämpligt på mjölk som har en (mycket) begränsad hållbarhetstid (obehandlad mjölk, pastöriserad mjölk). Trots att det är just de sistnämnda mjölksorterna som sannolikt framstår för konsumenten som varande av italienskt ursprung.

(10) Förutom hänvisningen till behovet av att skydda konsumenternas intresse lämnade de italienska myndigheterna ingen tillräcklig motivering som gör det möjligt att dra slutsatsen att det är nödvändigt med obligatorisk uppgift om ursprung för de produkter som förtecknas i artikel 1 i det anmälda dekretet, utöver den skyldighet som anges i artikel 3.1.8 i direktiv 2000/13/EG.

(11) De italienska myndigheterna har således inte visat att uppgiften om ursprung enligt det anmälda dekretet behövs för att nå något av målen i artikel 18.2 i direktiv 2000/13/EG.

(12) Mot bakgrund av dessa konstateranden har kommissionen avgett ett negativt yttrande om de ovannämnda bestämmelserna i det anmälda dekretet, i enlighet med artikel 19 tredje stycket i direktiv 2000/13/EG.

(13) De italienska myndigheterna bör således uppmanas att inte anta bestämmelserna i artikel 2.1 i det anmälda dekretet.

(14) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Republiken Italien får inte anta bestämmelserna i artikel 2.1 i det anmälda dekretet om metoder för att ange ursprunget för lagringsstabil mjölk, UHT-mjölk, mikrofiltrerad pastöriserad mjölk och högtemperaturpastöriserad mjölk.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 28 augusti 2013.

På kommissionens vägnar

Tonio BORG

Ledamot av kommissionen